

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919.

Forhandlingen genoptoges.

Jacob Christensen: Under § 21 paa Finansministerens Budget findes der opført en Bevilling paa 90,500 Kr. til Opførelse af en ny Toldkammerbygning i Silkeborg. Naar man læser Annærkningerne til dette Forslag, finder man deri udtalt, at der overordentlig længe har været Trang til en saadan Toldkammerbygning. Da jeg i Fjor og ved tidligere Lejlighed har anbefalet Opførelsen af denne Bygning, kan det kun glæde mig, at man nu erkender, at en saadan Bygning burde have været opført for længe siden, fordi de nuværende Pladsforhold er ganske utilstrækkelige. Tillige maa man være glad ved, at det endelig er lykkedes at faa Sagen frem til Realisation. Jeg vil imidlertid henstille til Ministeren, om det ikke var muligt, at man kunde faa hele Beløbet paa det nu foreliggende Finanslovsforslag. Der er nemlig kun opført som en første Bevilling 40,000 Kr., og jeg mener, at naar det ikke drejer sig om mere end 90,500 Kr., maatte det kunne lykkes at faa hele Bevillingen bragt til Anvendelse i det kommende Aar. Det vilde falde godt i Traad med de mange Ønsker, der allerede er udtalte om at skaffe Arbejde. Et Led i disse Bestræbelser vilde det ogsaa være, hvis man fremskyndede disse Arbejder. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister og Finansudvalget vil tage denne Henstilling under velvillig Overvejelse, saa at det kan lykkes os at faa Arbejdet udført i det kommende Aar. Forarbejderne maa allerede kunne træffes.

Under § 17, Justitsministeriets Budget, er der opført som anden Del af en 3-aarig Bevilling til Silkeborg Badesanatorium et Beløb paa 4,000 Kr. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det nævnte Badesanatorium ikke længere eksisterer som et filantropisk Foretagende, idet det Selskab, som ejede og drev nævnte Anstalt, er opløst og Anstalten gaaet over til privat Drift under Navnet „Kuranstalten Midtjylland“. Jeg maa derfor antage, at det bevilgede Statstilskud ikke kan opretholdes saaledes, som det nu er opført paa Finansloven. Der maa i alt Fald oplyses noget om, hvorledes man vil stille sig overfor den nye Ejer. Bevillingen

er nemlig givet under helt andre Forudsætninger end de nu eksisterende. Silkeborg Kommune, der tidligere har ydet et Tilskud paa 1,000 Kr. om Aaret, har heller ikke for indeværende Aar udbetalt noget Tilskud til denne Anstalt. Det var økonomiske Grunde, der gjorde, at Selskabet maatte opgive Driften. Det er saa meget mere beklageligt, som det var udelukkende ubemidlede, Selskabet søgte at hjælpe ved disse billige Bade og Kure. Den nye Ejer, en Læge, arbejder efter mere forretningsmæssige Formaal. Hans Overtagelse af Anstalten er naturligvis sket for at skabe sig den bedst mulige Forretning. Derfor mener jeg, at Statens Stilling til denne Anstalt maa blive en noget anden nu end tidligere.

Jeg beklager, som sagt, meget, at Selskabet maatte ophøre med sin Virksomhed, og at det netop skulde ske paa et Tidspunkt, hvor der var indledet Forhandlinger med de statsanerkendte Sygekasser om deres Overtagelse af Anstalten og saaledes af det Formaal, som det private Selskab ikke længere saa sig i Stand til at opfylde. Forhandlingerne med Sygekasserne blev afbrudt paa en ret brat Maade eller rettere, de maatte fremskyndes paa en saadan Maade, at Resultatet vanskeligt kunde opnaas. Den nuværende Indehaver af Anstalten havde sin Skyld i dette, idet hans Optræden var mindre loyal overfor Selskabet, men det skal jeg i øvrigt ikke komme ind paa. Hvis Finansudvalget skulde ønske Oplysninger, skal jeg gerne tilstille Udvalget dem. Jeg skal blot her gøre opmærksom paa, at Forholdet fra Lægens Side ikke var, som det burde være.

Imidlertid vil jeg, foranlediget af denne Sag, henstille til den højtærede Justitsminister, om det ikke var muligt, at Ministeriet optog en Forhandling med de statsanerkendte Sygekasser om Opførelse af saadanne Kuranstalter som den, der findes i Silkeborg, men som nu er overgaaet i privat Drift. Det forekommer mig i høj Grad beklageligt, at der ikke her i Landet findes en eneste Vandkuranstalt, hvor fattige Patienter, navnlig nervelidende, kan blive indlagt for en nogenlunde rimelig Betaling. Saa vidt jeg ved, var Anstalten i Silkeborg den eneste af den Art. Jeg ved, at Sygekasserne har beskæftiget sig med Sagen. De tør imidlertid ikke tage Opgaven op alene, men vilde Ministeriet stille sig velvilligt og forstaaende overfor Spørgsmaalet, var det vel nok muligt at ordne Sagen. Jeg tror, det blandt de fattige Patienter, som nu er ude af Stand til